

være interesserede i, at Anlægene blive formaalstjenlige. Men dertil kommer endvidere, at Ministeren i Landstinget har udtalt, at han vilde opfatte Koncessionen saaledes, at Afsnit „A“ eller et tilsvarende Afsnit — hvis Fuldførelse er Hovedbetingelsen for, at Koncessionen overhovedet kan blive given — skal indbefatte et formaalstjenligt Dokanlæg, saa at Rigsdagen, hvis Loven vedtages i den foreliggende Skikkelse, vil være sikker paa, at der kommer et saadant Dokanlæg. Yderligere har den højtærede Minister, som det vil ses af Landstingstidenden Spalte 1929, i Landstinget præciseret, at han forstaar Ordet „formaalstjenlig“ paa den Maade, at Dokanlæg skal være i Stand til at optage Skibe, der egne sig til at udføre den transatlantiske Skibsfart.

Den anden Forandring angaar den Pris, der skal betales af Staten eller af St. Thomas' Havneraad, naar de en Gang overtage Anlægene. Saafremt disse ikke ere overgaaede til et Aktieselskab, skulde der betales en Pris efter uvildige Mænds Vurdering, men hertil skulde lægges, hvad der maatte mangle i, at Koncessionshaverne i de sidste 10 Aar havde faaet 5 pCt. i Rente. Nu er det med Rette fremhævet, at dette kunde føre til, at de til sin Tid eksisterende Anlægsejere kunde foretage den Manøvre, at de i de sidste Aar ikke uddelte 5 pCt. i Udbytte, men i Stedet for henlagde meget betydeligt til Reservefonden; ad hvilken Vej de altsaa kunde opnaa, at Staten skulde dække det, der var kommet til at mangle i 5 pCt., medens Anlægsejerne beholdt deres Reservefond. Derfor er der nu blevet indført en Bestemmelse, der gaar ud paa, at denne Dækning af, hvad der mangler i 5 pCt., først og fremmest skal ske af den Reservefond, der maatte være opsparet.

Jeg kan ikke se rettere, end at disse 2 Ændringer ikke have forringet Lovforslaget, og jeg tillader mig paa Udvalgsflertallets Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag med den Affattelse, det har faaet i Landstinget, til Vedtagelse i dette høje Ting.

Ivar Berendsen: Den Gang denne Koncessionslov forlod Folketinget efter tredje Behandling, var der sikkert ikke mange af Tingets Medlemmer, der ventede at se den igen til en eneste Behandling. Den højtærede Finansminister syntes at være naaet til Grænsen for Konsortiets, Koncessions søgernes, Imødekommen. Det socialdemokratiske Partis principielle Æn-

dringsforslag var allerede under Debatten blevet slaaet ud, og det radikale Parti stod saaledes, at vi havde set den højtærede Finansminister ved tredje Behandling imødekomme vort Krav om Statskontrol med Virksomhedernes Drift, dels ved aarlig Indsendelse af Regnskaber og dels ved Indseende med Regnskabernes kommercielle Indhold, men det øvrige System af Ændringsforslag fra vor Side var blevet stemt ned, og et af dem, det, som angik Reservefonden, var blevet bestridt med Hensyn til dets Berettigelse af den højtærede Finansminister, med Hensyn til dets Betydning af det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) og med Hensyn til dets Forudsætninger af den meget ærede Ordfører for Regeringspartiet (Birch). Vore Advarsler om, hvad der kunde ske ved Aktiernes Udvanding, havde egentlig kun fundet Ørenlyd, og det endda kun delvis, hos det ærede Medlem fra Slagelse. Saa gaar Sagen fra Folketinget op i Landstinget — for øvrigt med et i Forhold til dens Betydning meget ringe Stemmetail, hvoraf en Del Stemmer endog var afgiven imod Forslaget —, og saa sker der det, hvad jeg ikke ønsker under den foreliggende Situation at bedømme, men kun ønsker at konstatere, at den højtærede Finansminister i Landstinget viser sig lydhor overfor de samme Betragtninger, med Hensyn til hvilke han havde vist sig ubønhørlig her i Tinget. Der sker Ændringer i Koncessionen, og der afgives Erklæringer af den højtærede Minister, som dels vise fuld Indrømmelse af, dels i alt Fald Hældning mod det Standpunkt, som det radikale Parti har hævdet her i Tinget. Det drejer sig i saa Henseende om een Ændring og tre Erklæringer.

Der foreligger i Landstinget fra den højtærede Minister Erklæring om, at det er hans Anskuelse, at ifald Udløsningen sker overfor et Aktieselskab og gennem Aktierne, følger Reservefonden Udløserne. Jeg er ganske enig med det meget ærede Medlem af Landstinget (Brandes), som i den Anledning svarede, at dette vilde sandsynligvis ogsaa være Domstolens Synspunkt, ifald deres Dom æskedes, men jeg er dog tilfreds med, at det nu foreligger udtalt af den højtærede Finansminister, at det er hans Anskuelse. Den økonomiske Betydning af dette i Forhold til det Standpunkt, den ærede Ordfører her i Folketinget har indtaget, er ikke til at beregne, men dersom vi tænke os, at den Aktielov, som nu er under